

ნიანბი

თბილისი.
გამოცემლობა
„კომუნისტი“.



დანიშნულ დროზე

ნახ. გ. თოგაშვილისა

— ეს რა მატარებელია, რომ ასე ზუსტად მოვიდა?
— ახალი მარშრუტი გახლავთ: 19-48.

ახალი ხელ(ებ)შეკრულება

თერანი. მაშინდელმა პრემიერ-მინისტრმა კავამ ეს სალთანემ მეჯლისს გასაცნობად შეათედ წარუდგინა ახალი ხელ(ებ)შეკრულების პროექტი, რომელსაც ეწოდება: „ჩვენი ნავთი და სემის ასანთი“. ხელ(ებ)შეკრულების პროექტს ამასწინათ რატიფიკაცია უყვეს ამერიკელმა ნავთის მაგნატებმა.

გამკრულ-ჩამაცვიული საჩივარი

ათენი. ერთ-ერთმა მინისტრმა, რომელიც კიბზე ჩამოსვლის დროს მეზობელს უთვალთვლებდა, წაიბოძაკა და ფეხი მოიტეხა. დაზარალებულმა საჩივარი აღძრა მეზობლის „დივერსიულ-ინტერვენტული“ მოქმედების გამო.

დამხმარე დელეგაცია

ანკარა. რამდენიმე დღის წინათ, აქ ჩამოვიდა ამერიკელ სპეციალისტთა ოცდამეცხრამეტე დელეგაცია. როგორც გაზეთი „ცრუინბახი“ იტყობინება, ამერიკელ დელეგაციას, რომელშიაც შედიან ავიაციისა და არტილერიის სპეციალისტები, მინდობილი აქვს თურქეთში მოაწყოს ჩაღმებისა და ფესკების წარმოება.



ახალი წელი—(ძველს): მადლობთ მამაჩემო, რომ ჩემი საქმის საკმარის ნაწილი უკვე გავაკეთებია. ჩემ თავად, ჩემი შვილის საქმის დიდ ნაწილს გავაკეთებ და შვილს დავავალებ, რომ შვილი-შვილის საქმე მთლიანად გააკეთოს!

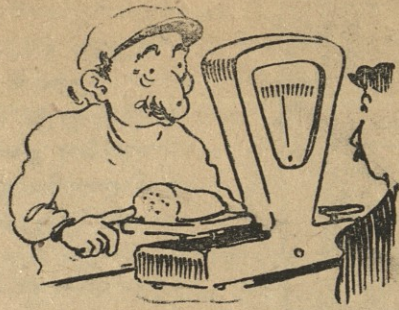
ს ა ა ხ ა ლ წ ლ ო მ ი მ ო ხ ი ლ ვ ა ნ ი

ნიანგს წესად აქვს: წლის ბოლო
ზუსტი ბალანსით აჯამოს;
ორკულს ძიმწარე აგემოს,
მოყვარეს - ტკბილი აჯამოს.
ომის შემდგომი ხუთწლიდის
პირველი საფეხურები,
დედურ ნაბიჯით გავლიეთ,
იმ წლებს არ დავემდურებთ.
და ახლა ხალხი მშრომელი
ბედნიერი და ამაყი,
სიმდერით ხვდება დამდეგ წელს
გახულ წლის დიდი ამაგიოს!
მოვთვალთ—მოთვლას ზღვა უნდა
მელნად ქცეული—საწერად,
რაც წარმატება მოვიმკეთ
ახალ დიდებს სხედად:
დახვავებული დოვლათი
მოდის და მოდის უღვივად,
რაც კარგ ცხოვრებას სჭირდება,—
ჩვენ ის არ გვენაკლულება!
აყვავდა, აგვიდორძინდა
შრომით ნაგები ქვეყანა,
(მტერს რომ ეწადა დათრგუნვა
და სიბნელეში შეყვანა!)
მოშუშდა ომის ჭრილობა,
აინთო კერა ნარბევი,
ახალ ბაღარში, ახალი
სიამის ვარდი დავრგვივით!

დღეს ამ პატაკით უხვდება
ახალ წელს ხალხს ყველგან,
გმღერება და იმღერის
სახეთთა დიდი ქვეყანა!
* * *
ეკ კო, ხაზდვარის ვადალი,
აგი წაშუტუნე გაისმის:
ამოსაძრობი კბილივით
ფაშთალობს კაპიტალიზმი.
ეკიშაშები იღვწიან,
რომ მოუნახონ წამალი,—
აი როგორი რეცეპტი
აქვთ ბოროტ გულში ნამალი:
ჩერჩილი ბებრეკ ნავაზის
კმუილით უღრენს მთვარება,
განადგურებას უქადის
სახეთთა დიად მხარება.
ტრუმენი ამბობს:—მენება
მსოფლიოს გატრუმენება,
მაგრამ ამ მისტერ მოლოტოვს,
ვერ მოვუტებენ შე ნება,—
ამიტომ, დასამადავად
ალარ მაქვს წრახვა გულხისა;
არქაი აფართიფურთეთ
აჩრდილი ატამგულხისა,
ლოლარი ააწარუნეთ,
მარშალის შავი ხელითა:
საბერძნეთ-თურქეთს „ვეფხეღეთ“.

(საუზმედ გეახელითა!)
ომის მსურველნი ჰყვირიან:
ეს მცნება შეიხამღვთოეთ,
იცრუეთ, დორბლი აყარეთ,
ციკი დაწამეთ საბჭოეთს:
ხან დაეშუქრეთ ატომით,
ხან რეაქციით აშინეთ;
და, ერთის სიტყვით—ფაშისმის
ცხენ-სიმაგრე აშენეთ!“
ბეინი ამბობს:—„ოლ რაიტ!“
ხერსტი—ხევივით კრიახოს,
ილჩინ „იახშის“ ეტყვის,
დე გოლი—„დაახ, დაახო“—სი
და წრიალებენ ფუსფუსით
ბნელეთის მოციქულები,
ოლნდ კი ჩვენზე ავი სოქვან—
არა მორცხვობენ სრულებით.
* * *
მაგრამ ცხოვრების შარაზე
ეს წესი არა ბერდება,
ძალი მყევს, ქარავანი კი
მიდის და არა ჩერდება.
არ შეჩერდება ჩვენი წრდა,
არ დაავიწყდეთ ალარც ეხ;
ამ რწმენით, ამ სიხარულით
კარს ვუღებთ ქაბუკ ახალ წელს!

ნახ. ა. კანდელაკისა



1. ეძახდნენ ასიკოს. (ეს იყო, რაც იყო)

2. კაცი ვარჯიშობდა თითქმის დაწოლაზე ეს გრამს იმარავდა თითო აწონაზე



3. მობარულს ასიკო იქვე ახადებდა. ასმანეთიანებს გვერდზე ალაგებდა!

4. ასიკომ ამგვარად დიდხანს იმხანურა. (ღიმი გაუხქელა მწვადმა და კახურმა)



5. ასმანეთიანებს აწყობდა დახტებად. ასათასებით მუთაქა ვახტენა!

6. მაგრამ დაემართა მას საქმე საჯაყი. კრიჭას ვეღარ უხსნის წალდი და წაფახი.



7. ბიძიკო, ასიკო, გათავდა რაც იყო!

წესად მაქვს: ნასადილევს მცირე დასვენების შემდეგ მთელი ღამე ვმუშაობ. მესმის: ჩემი მეზობელი, გამხდარი, თვალბრწყინი ნილი, შუახნის კაცი ღამე ბრუნდება შინ და კარგახანს ჩურჩულებს მერე ხმამაღალ ხერინვას ამოუშვებს. ძილში ბოდავს, ჭილაცას რალაცაში ედავება. დილით, ჩვეულებისამებრ შემოდის ჩემთან, თავაზიანად მესალმება.

— ძილში აბოდებ,—ვეუბნები. არშაკი თავს ხრის.

— ნერვების ამბავია ჩემო ბატონო, თქვენ მუშაობაში ხართ გართული და...

— შენც უნდა იმუშაო, უსაქმობა განა მოსაწყენი არ არის?

— უსაქმობა, ჩემო ბატონო, მოსაწყენია, მართალს ბრძანებთ. საჩემო სამსახურს ვეძებ, ვერ მიპოვნია.

— რომ დაგენმარო...

— ძალიან ფიცხი რამა ხარო, დიდხანს მაინც არ გაპაჩერებენ, მამხსნიან.

არშაკი გაუბედავად მიყურებს თვალებში.

— ჰო, ვიცი რაც გინდა,—ვეუბნები ღიმილით და ჯებიდან თუმნიანი ამომაქვს.—ინებე.

— ხვალვე მოგართმევთ.

— ზეგ იყოს... ვალის გადახდაში მართლაც ვაქცავი ხარ.

კვირაში ორჯერ არშაკი შემოდის ჩემთან და ფულს მესესხება. ზარმაცია, მუშაობას გაურბის. მთელი დღე ალბათ დაეხეტება. ვალის გადახდას კი როგორ ახერხებს, მიკვირს.

სალამოს რადიომ სასიხარულო რამ მაცნობა ფულის რეფორმისა და სასურსათო და სამრეწველო საქონელზე ბარათების გაუქმების შესახებ. ვერ ვისვენებ, მინდა მეგობრებთან, ნაცნობებთან შევიარო, ჩემი სიხარული გავუზიარო. ამ დროს ჩემი ოთახის კარი იღება, არშაკი შემოდის. სახე უფრო დაპატარავებულია, მოწყენილია, მძიმედ სუნთქავს, გაზეთში გახვეული დიდი ნივთი ილღიაში ამოუჩრია.

„ფული უნდა მესესხოს!“.—გავიფიქრე.—„ალბათ უჭირს“.

ხუთთუმნიანი მივაწოდე.

არშაკი ხმას არ იღებს. თავჩაქინდრული ადგილიდან არ იძვრის.

— მთელი საბჭოთა კავშირი აღფრთოვანებულია, შენ რამ დავალონი?

— სათხოვნელი მაქვს,—ხმის კანკალით წარმოსთქვა.

— შემძლია ათი თუმანი გასესხო.

— ფული არ მინდა,—სახე დაეღრიჯა შესაბრალისად,—უნდა დამეხმაროთ.

— კეთილი და პატიოსანი, ბრძანე.

არშაკმა რამდენჯერმე ყრუდ ჩაახველა.

— შემსალაროს წიგნაკი ხომ გაქვთ?—სიტყვები ყელში ეჩხირება.

— მაქვს.

— თქვენს სახელზე ეს ნახევარი მილიონი უნდა შაიტანოთ. პატივიმეცით. ჩემს სახელზე ვერ შავიტან—ხომ იტყვიან ამდენი ფული ვინ მოგცაო. აბა, რა იციან, რომ სპეკულანტი არა ვარ.

— ნახევარი მილიონი?—პირი დავაღე გაოცებულმა.

— ჩუმიდ, ქაჯან...—შემევედრა,—ვინკემ არ გაიგონოს, თქვენს გარდა არავინ იცის, რომ არშაკს ამდენი ფული აქვს.

— ნახევარი მილიონი გაქვს?—წამოვიყვირე, თვალები გამიფართოვდა.

— გეთაყვათ ხმას ნუ უწევთ, ყური არავინ მოჰკრას. პატიოსანი გზით შამიძენია, აბა, რატომ ვიკვირთ? სპეკულანტი ხომ არა ვარ? საქონელს ძვირად ვყიდულობდი, იაფად ვყიდდი, ხალხს ვგზმარებოდი. ჩემმა მზემ! ამ პატიოსანი ვაჭრობით ფული ნელნელა დამიგროვდა. ასეთი თვალებით რატომ მიყურებთ? მართლა სპეკულანტი ხომ არა გგონივართ?

— პატიოსანი კაცი მეგონე, არშაკ, ამიერიდან არ გნახო ჩემს ოთახში შემოსული. ახლავე დასტოვე ჩემი ბინა.

არშაკი ბარბაცით გავიდა, ლულულებდა:

— ვაჰ, ისე მიყურებთ, თითქოს სპეკულანტი ვიყო. ძვირად ვყიდულობდი, იაფად ვყიდდი. განა ჩემი ბრალია, რომ ფული მატულობდა?..



ახალი წელი—სუნტერგებთან ქვეყნუნებათის.



ახალი წლის შეხვედრა თურქულად.



ხანაწლიო ნაძვისებ—საბერძნეთში.



უხვი ხანაწლიო მაგიდა.

ირაკლი ბაბუშვილი

ბუღბუღი და ყვავი

(მისაკომიდან)

დაბადებიდან იგი წლისთავზე ტკბილ იფიქრებს ახალი ბუღბუღი. არის ბაბუშვილი ვარდისა სხვი, ჭკვი ნაწიხი, აქვს სუბულა, ჭკვიწველია ვარდის ფურცლები, რაც თუბრ ბუღბუღი უფრო რბალია.

სწამს იგი წელი, იგი ზღვდები ტყვილი უბრალოდ არ უმდრია. დასაბურების მისთვის წელია, მარტანუღბუღის გზავსის არქონა. არის ფრისონებზე ხმის შევიდება, ზოგი დასაბას, ზოგი ვარდისა, ზოგი უბრალოდ წელიწადში, ზოგივე ცვალებადობის არქონა კარგი, მხოლოდ მარტანუღბუღის სუფრის ბოლოში წის და ვარდისაღბუღის ერთი ყვანაღა: აღბუღს დაუფრეს ერთად თვლილი, ხად არის კანონ-საზარალი, ახი წელია მანდრია-გადავლი ვაკობს და ვაკობს დაუღბუღადო. ხმავ მაქვს მეტი და ვაკავებო, პირი მეტი მაქვს დასაბუღი, ხშირ მე ვაკავებო ვაკავა რისაკვლი და ვის უღბად იფიქრებო!



აქვო წამებზე, იქი მერტახლები, ავითან უღბანან თუბუღბუღი. წესისაგან თანბრუღბუღი უღბანან მართად მღვთობი,

ზღუღბუღიან ყვავი არ გასწორებო არი მათნათი ყვავი რამ წაღებო.

ჩვენს სამინისტროს შემსახან არავითარი კლი არ ჰქონოდა. მაგრამ შემსახ ყველის სტირდებმა ზამინ და ამიტომ სამინისტროს განყოფილების გამგებებს ორდებებს შოვინსა და განაწილების ფურცლებს ერთსა და იმ დღისად ყოველსათვის მჭირვასი დაბრო კაცი გახდა. გუნდაც მთელი დღე უსიამოვნოდა ტარა ტყუამე. თასი კაცი გაისტურია უარით, ზოგად დაუწყებოდა იმედი, ზოგს ახალ ვეკრტულს დასია, ხოლო ზოგიერთს იტვე გამოუკოცა შემის ორდერი და ღიმოლთი მიხვედრა, მე რომ შემსახ ვაღწევ ამ გაცების დროს, მენც გამოვიზავდა მაილიდან მენ რომ იქ მთელი დღე ისინად ტყუედაცაქრულ კარს იქ. რკინიგზა არ მამდებს ვაგონებს, უმარავი შემსახ გზაზე, მაგრამ ვერ ვაღწევოდი... არ მაქვს არც მამცა ვინდა იქ მივიღე...

დღის ბოლოს ვიღაც აბეზარმა მთლად გამომს მითანებინდა. — ღმერთმა დასწყველოს ამ შემსახ მომგონი, ანუ აღბრ ვიყო არ ეგ შემსახ ორდებები!—სასწრაფო მითანობა ტყუამეც და ნათქვამს რომ ჩაუკეთე, თითონეც მერტურედა.

ხომ მეძებლება რომ ერთ მშვენიერ დღეს, მართლაც ემდებს შემსახ ორდერი? სურსათზე და სამარეყველო მხრელზე ხომ გაუქმებ? მერ რაღა ემგველება ტყუამეც კეთთავი მთელი დღე ავტოვად და მოსვენებას არ აძლევს. საღიბზე სავაოდ „ბილი“ და ღვინომ ისევე მამუნებაზე დავენი. ნაშუადღემც არხებიანი ღვინოთი მამ და მინ, ტანთი ვაიხად თუ არა, მაშინვე მიხუვა თი და დაბანდუღოთი მიიბინა.

განითილ ახლოვდებოდა. ტყუამე ლოგინში მარკა იტპობოდა უსიამოვნო სიზმრისაგან თავი ვერ დავლ სიზმარი კი მართლაც უსიამოვნო იყო: არ, სასამაში მივიდა ტყუამე, ჩვეულებრივად უკან კარიდან მამ პირა კანონები შესვლა, რომ კრათან რიგში მამ მთხოვნებლებს არ შეეგნებია მისი მოსადა. მაგრამ ვერ ვე გათვალ, კრათან არც ერთი მთხოვნელი არ იღდა, ხომ მისი მღვინი, რომელიც მუდამ ცერხერითი დარბოვოლომე ტყუედაცაქრულ კარს, ახლა მაგისად მივლდა და ფურცლებდავითებებდა, მგერი ტარებისაგან ხელ რომანს გულდაცვითი კითხულობდა.

ტყუამეს ბუღბუღი რეზნი უყო, არ ესიმოვნა, არ ათიოდ მთხოვნელი მანც კრისტიან გამორჩენასათი ელოდა მის მოსვლას.

კანონები შევიდა, ფანჯარა გამოიღო და გიხიერკინებზე ვაკედილი იყო შემთი დარბიროული ვაკეობი. ვაკეობებიან შემსახ თვითონ ვაღბუღილიდა, მერტბად იფიქროდა, ცხარეული ვაკეობი უმაღლე ქრებოდა მის აფიქრის საყრდენად.

უზარმაზარ ფურცელსა და წველის მორგებს ვაკეობისათვის არ დავტვლიდა, თვით ვეგავი ფეხი და თბილი ოთხი მხრიდან აწყუებოლდენ. ხეივანი, თუ შევერდებ, ეპრობრდინ, თუ ჩრდილო-ვაგსილიდან მამდოდა ვაკეობი შემსახ, იცხებოდა შემთი თბილილი და თითოეული სახლადან, თითოეული ბუჭის მისლად საბოლ ამბოდილი ლურჯე ყვარული. ყოველ ბუჭში მამდ ეყარა შემსახ და კაცი არ იქებებდა თავს ტყუამე დაწესებულებამ შესესვლილი.

ტყუამე მუღბმერული მობრუნდა, მაგისად მივედო, ზარი დარტეცა და შემოსულ მღვინს საუზნის მოგზანი უბრძანა.

მერე ცეცხლგამბეჭდვ კარდა ვაგალო, ტყუამის თხელი პირტული გამოიღო და მაგისად მივედა. პირტული მინილ განსნა, შიგ ღვინს ორდებები დასტად იწყო. დაატვრდა, რაღაც არ მოქონია, თვლიან აწილი მითტანა, ორდებებს უზარმაზარი, ვაკეობები წიელი ზაზი ჰქონდა გადასმული და წითელევე ასოებთან ჰქონდა მიტეპტილი ერთი სიტყვა: „გაფრებულა“.

ტყუამეს სახე შეეშალა. ვამერტებოთ დარტებოდა წითელ ხანჯადამსულ შემსახ ორდების და ხელი, რომელმაც არასოდეს არ იცოდა თუ რა იყო სიცივისაგან ატეცხებზე, ახლა საოცრად უფრანულდა.

— მიიბრთვი!—ჩაქსამ მღვინის ხმა და უმაღლე ვამერტეცა, უზარმაზარი თვეშებითი სურნე დიდდგა მღვინსა და ოთახიდან ვაკივდა.

ტყუამეც თვეში ახლო მივლდა და საუზნისათვის მოემზადდა.

მაგრამ კიდევ ჰოი საკვირველები! თვეშივე რეკბოლოს და წიელის შემსახ იწყო ბუტერბროტისა და სოსისკის ნაცვლად, ხოლო თვეშივე არ იყო ფაფურის, ისიც მაგარი ჯიშის ხისაგან კარ ვაკეთებულა.

შემრწუნებულმა ტყუამეც ზოზილი ჰყო ხელი შემთი სასე თვეში, წამოიჭრა და წიგნის კარდასთთან მივედა. იქ, ორიოდ ფურცლებდაცაქრულ წიგნის ვეგვითი ქაშით სასე მთლილი ეგვლებოდა და არავით სურდა ამოღენი უსიამოვნების ვანერედა.

კარდა ვაგალო, კეპის ბოთლის ადგილს უზარმაზარი, ბოთლის ფორმიანი ხის მორა გდო და ეკლდან არავის ნაცვლად მასაც შემსახ სიკვდილი, წვირილი, თუჯის ღმეწელის ზომიზე დაჭრილი შემსახ.

ტყუამეს თმები ყალბე დიდდგა, კარდას თოფნაკარავითი მამქუდა, მაგისდსეც მოზრუნდა. ტელეფონის მისლ დასწვდა დასარეკად. მაგრამ ტელეფონის მისლ ნაცვლად ხელში ისევე მაგარი ჯიშის შემსახ ნაწიში შეჩრხა.

სასოწარკვეთილმა შემსახ ნაწიში ვაკეობებოთ მოიქნია, მაგდებზე მინამ წამე ვე მჭრილი მიილი და... მხურხე მინარს ვაკევიდა.

კომარული სიზმარი ვაკევიდა. ტყუამეც თვალში მოთფშენიდა. ფანჯარას გებუდა, მაშინვე დაშვილდა: მხურებებიდან კანტი-ქრტად ამოიღოდა ვაკობი (ჩანდა, შემსახ არც თუ ისე მგერის ჰქონდა), რკინიგზაზე შემსახ ვაკონის ჰეპანება არ იყო, ხოლო მთავრე ოთახიდან აბეზარი მგებოლის ხმა იმსრუნდა: ავიცი, რომ დღესაც უარს მეტყვის ან ხეთის მომიმეხებებს, ან ვაკეობის ბოლოს. მიმწყინდა მაგისი ტყუელები, ეწათორად მეტის მიცემა მიჩინენია, ისე ვადამუღბუღის გამოფაზიერ მეტის სამისად ყრდას...“

ტყუამის სახეზე ნეტარების ღიმბე ვადარიბინა და ისევე ვაკეობი სიმწველედ დაწყდებოდა, რადგან არც ისე ახლი იყო ის „ბოლო“, როცა „შემსახე აბრ იქნება ორდებები“.

შ. შუბინია



— ეს ახალი ფულის ნიშანია? — დაბ, წეს საბჭოთა სახელმწიფოს ომის შემდგომი, ახალი გამარჯვების ნიშანია!

უკანასკნელი გამოსავალი

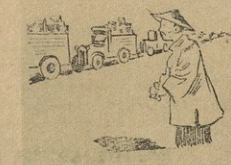
კაპიტალისტურ კვანძებში ფულის ფასი საგრანობლად არის დაცემული. მათ შორის უნდა აღინიშნოს ჩინეთი, სადაც ფულის ფასი ომანგულ დოლართან შედარებით 30-40 ათასჯერ დაეცა.



1. უფ-ქიმის პერა რომ იყიდოს, ურბით უნდა წაიღოს ზარბზე ფული.



2. ურბით რომ იყიდოს, სახლი უნდა ვაკევიდოს.



3. სახლი ადებელი ფული რომ ზარბზე მიიღოს, ამისთვის საბჭოთა მანქანის ქარავანი.



4. უფ-ქიმის რომ მანქანების ქარავანი ამოგონოს, ამისთვის უნდა იქნას ურბით ძირ სურს, თუ ასევე უნდა იქნას დასაბურებას ურბით მანქანის და.

ახალი ანდრეხები

1. ფასმა დაცილო, განა წიხანა!
2. ქურდაცაყვის ასივსებოთ, სმ შეხედ, რაც იქნებო!
3. მისას ჰქონდა შეთაქო, სე ფულითი უთაქო... გუჯოქ ცეს-ლი კვიდათ; „პამას მინც შევიღო“.
4. ცოლმა: ზანდუკში შეინახე და ქმარმა: რა მოსდა, დანახებო!
5. სეკულებსი ინდოურს ვეჯუბოდა: „ქემო მკირ... ფსნო“.
6. შორი კეს მოთარე და ტროლიკიუსს თვის ნუ დაეკანებინებო.
7. ბოტი რომ თავისით დადიოდეს, განა მარტო ბასარში წაყი-ლადა!
8. მენახეთეს ფული გაუშქდა და ნეთის სურნი ისევე შეუკვრდათ. შეკრია მინც

ჩირჩილ-მამა: „ჩემო შვილო, რანდლოფი, ფიქრებს შენ-ლა განდობ, შენთვის გამიხსნია ეს გული, ომზე, როს „რეჩს“ ვამბობ, შენი ბანიც მატკობს მარად ომზე შეყვარებული“.

ჩირჩილ-შვილი: „პრემიერი არ ხარ, მაგრამ მაინც რა ხარ, ცარიელი ჭკვა ხარ, ძვირფასო, მეც ხომ შენი ხმა ვარ, ტყუილებს ზღვა ვარ, მეც შენი გზით დავალ, ძვირფასო“.

ჩირჩილ-მამა: — „დიდი სიხარულით ლამის გასკდეს გული, შენ მემკვიდრეე ჩემი აზრების, გულს სიამე ათობს, გული აღარ დარდობს, რომ მეზრდები შვილო, ასეთი“.

ჩირჩილ-შვილი: „გულში ჩავისახე შენი სიტყვა-საქმე და-საქვეყნოდ ვამხელ მამაო, რომ ამ ქვეყნად სადმე არ ყოფილა ადრე ჩხუბისთვი შენისთანაო!“

ამირან აბუილავა



საკეპულიანტი—რას დამცინის ეს ხალხი, შავათი ფული დაგ-
კარგე, ჩემი ხომ არა!

მეჩხევის მოლოდინი

მაგესალმებით, ნიანგო, ხევსური ახალუხლები: ერთი რამ დარდი გვაწუხებს, გულს დარდი აღარ უხდების!

გორშელმაც სკოლა მოგვიწვევს, მაგრამ არ მოგვცეს მერხები, სულ ფეხზე ვდგავართ კლასებში, დგომით აგვტყვიდა ფეხები.

ერთი ამას გთხოვთ, გენაცვლეთ, ჩვენ მხარე ნახო საქებო! აქაც ბევრია, ძმობილო, ჩანგალზე წამოსაგები.

ამ ჩენი საბჭოს მესვეურთ შენ გაახსენე მაინცა, დუშეთში გველის მერხები ეგებ გვადირსონ გაისად.

ირაკლი არაბული

ბოჯომაღთა გამოგონება

ვინაიდან ბორჯომის ელექტროსადგური სისტემატურად თვალმდებარეულია, ბორჯომის საკურორტო სამმართველოს ხელმძღვანელობამ გამოიგონა ახალი ტიპის რადიომიმღები, რომელსაც საკურორტო სამმართველოს დირექტორის ამხ. სერგო ჭელიძის პატივსაცემად დაარქვეს „სეგე“.

ახალი მიმღები ელექტროენერგიას არ საჭიროებს და მუშაობს მთვარის შუქზე. ამჟამად დიდი მუშაობა მიმდინარეობს იმის გამოსაგონებლად, რომ მთვარე, ყოველ დამით, როგორმე მხოლოდ ბორჯომის პირდაპირ ამოციმციმდეს.

გამომგონებლები იმედოვნებენ, რომ თუ ასეთს მიადწიეს, ნაწილობრივ მაინც შეანელებენ მშრომელთა გულისწყრომას, რაც გამოწვეულია ელსადგურის გაბუტვით.

ბორჯომელი

ასკინძალი „მასკინძალი“

ასპინძაში ჩავიარე, საქმე მქონდა მეტად რთული, დამიღამდა და სასტუმროს მივაღეჭი დაღალული.

ძილი მსურდა, მაგრამ ყინვამ მომაკარა განაღლული? დილით კომგანს მივაშურე სიტყვა მქონდა განზრახული; მისი გამგე ონისიმე დამხვდა არაყუადაკრულში.

როცა ჭკადრე, მან პასუხი შემომტყორცნა ამისთანა: — დალოცვილო, სითბო თუ გსურს, შეშაც უნდა მოგეტანა!

— ახანოზე რაღას მეტყვიო?— მე ეს კითხვა გადავწყვიტე— რატომ გაქვთ დაკეტილი, რატომ ადევს კარებს კლიტე?

ან ელსადგურს რატომ სძინავს? ხალხს ხინათლე არ სურს განა? მან მომიგო:—ჩემო ძმაო, აქ რა ქარმა მოგიტანა?

აქაურნი შევაჩვიე სიზნეღესაც, სიცივესაც, ზამთარში რომ ცივა ხოლმე, შენ კი აღარ იცი ეხა?

მოდით და ნუ ერწმუნებით ასეთ პასუხს „ამომწურავს“. კომგანობა სადღა ახსოვს? კაცი ღვინის ზღვაში ცურავს!

6. დადიშელი

მყიბულის ბაზარი

ტყიბულში საკოლმეთურნო ბაზარი მოუწყობელია და უყურადღებოდაა მიტოვებული.



ასეთი ბინძური, ასეთი საზარი, სხვაგან თუ გინახავთ კვლავ სადმე ბაზარი?

ბაბია ხომ არ გუშაობს?

ახალციხის რაიონის ფერის სასოფლო საბჭოს აქვს საექიმო პუნქტი. ეს პუნქტი სხვა საექიმო პუნქტებისაგან იმით განსხვავდება, რომ ზედმიწევნით ზუსტად ამართლებს თავის სახელწოდებას. იგი დიდი ხანია საექიმოა და მისი ვერდწოდებული ექიმი დარეჯან ლომიძე თბილისში დასერიწობს. თავათ ლომიძეზე ამბობენ, თითქოს ისიც საექიმოდ დადიოდეს თბილისში, მაგრამ ადგილობრივ მცხოვრებლებს არ სჯერათ. მათ შორის, ზოგიერთი ახირებული ასეც კი გაიძახის: „დარეჯანს თუ პუნქტის ექიმობა არ შეუძლია, რაიჯანგანი რატომ იჩემებს დარეჯანის ექიმობასო“.

პატივცემულ რაიჯანგანში, შემთხვევით, ექიმბაში-ბებია ხომ არ მუშაობს?

6. მარკოზაშვილი

ლიბერალური ქათინაური

ერთხელ, მწერალი არციბაშევი მეგობართა წრეში კითხულობდა ახალ მოთხრობას: „შურის მაძიებელი“.

— თქვენ პირდაპირ ღვე ტოდსტოის მიმდევარი ხართ, — უთხრა მას ერთ-ერთმა მსმენელმა.

— კი, რასაკვირველია, ღვე ტოდსტოი ერთხელ ასევე ცდილობდა ჩექმების შეკერვას, — მიუგო დარცხვენით არციბაშევი.

სიმაღლე და სიგრიპე

ერთხელ, თავის ბიბლიოთეკაში, ნაპოლეონს მაღალ თაროდან წიგნის ჩამოღება დასჭირდა და სკამზე შედგომას აპირებდა.

— ნება მიბოძეთ მე ჩამოვიღო, — შესთავაზა მას ადიუტანტმა, — მე თქვენზე მაღალი ვარ.

— ალბათ გინდოდა გეთქვა, რომ ჩემზე გრძელი ხარ, თორემ ჩემზე მაღალი ვერასოდეს ვერ იქნები, — მიუგო ღიმილით ნაპოლეონმა.

ჩარლი ჩაპლინი — მომღვაწელი

ერთხელ, თავისი დაბადების დღეს, ოჯახში მოწყობილ საღამოზე ჩარლი ჩაპლინი ართობდა სტუმრებს და დაპარაკში და სიმღერებში ჰბაძავდა ნაცნობ მსახიობებსა და გამომჩენილ მომღერლებს. ბოლოს მან მშვენივრად შეასრულა არია ერთ-ერთი იტალიური ოპერიდან.

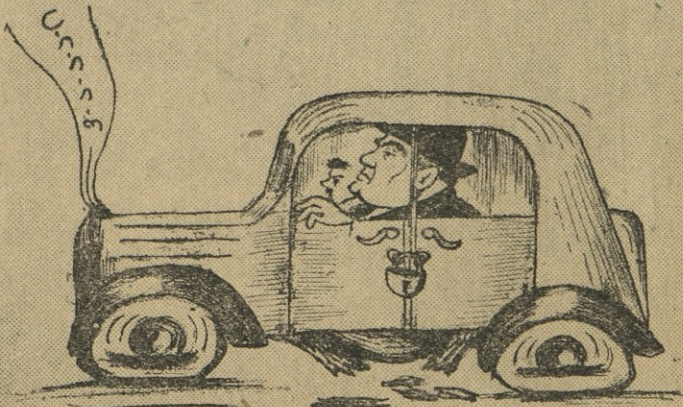
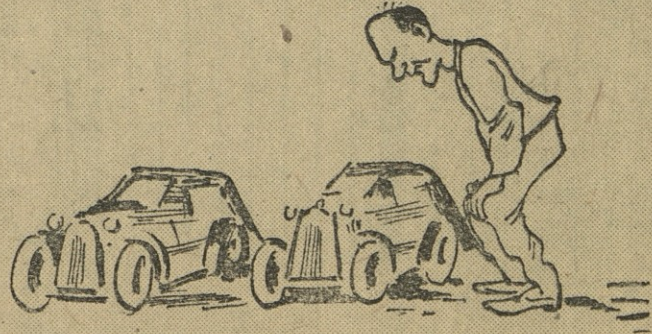
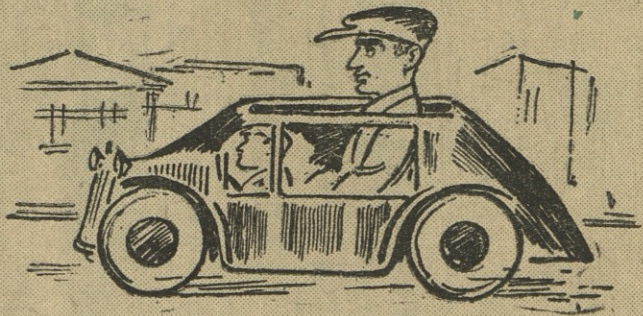
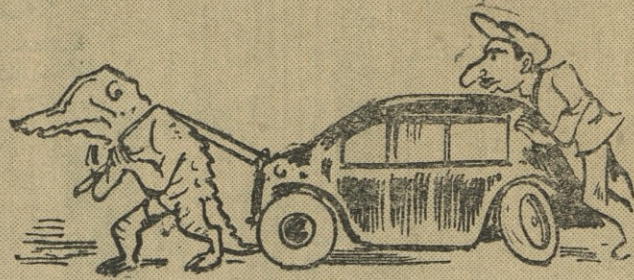
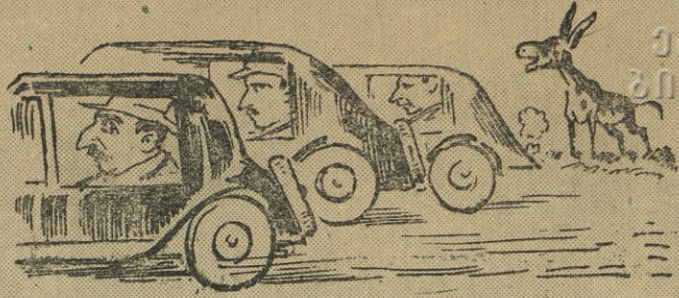
— მე არ ვიცოდი, თუ ასე შესანიშნავად მღეროდითო, — შენიშნა ერთ-ერთმა სტუმარმა.

— რას ბრძანებთ, მე სრულებით არ მეხერხება სიმღერა, მხოლოდ კარუზოს ვბაძავო, — უპასუხა ჩაპლინმა.

„... ახლა დაეკება აღარაფერში შეიძლება: ლონდონის სესიის ფინალი, რის შესახებაც გუმინ გაგიგეთ — წინასწარ იყო მომზადებული, როლები განაწილებული და გახეპირებული ჰქონდათ“.

გაზეთებიდან

ნახ. მ. ვადბოლსკისა



დღემდე ჩვენი ინტელიგენციის წრეებში ხშირად გაიგონებდით: მცირეტირაქიანი „გაზეთი, მცირეტირაქიანი გამოცემა და სხვა.“

ამ ბოლოხანს მცირე ტირაჟი — მცირე ლიტრაჟმა შესცვალა. მოხდა თბილისის ინტელიგენციის ერთი ნაწილის გამცირეტირაქიანება.

პირველ რიგში უნდა აღინიშნოს ქიზიყელი მწერლებს — სანდრო შანშიაშვილის, ილო მოსაშვილისა და გ. ნატროშვილის ვადასვლა მცირე ლიტრაჟზე, მათი სრული მქანაშვილია.

დარწმუნდნენ რა, ქიზიყეში დღემდე პოპულარული, მამა-პაპური ტრანსპორტის წინაშე „მოსკვირების“ უპირატესობაში, სამივენი გაბედულად ჩახსდნენ ამ ლამაზ მანქანებში, რაც უსათუოდ წარმოადგენს ერთგვარ რევოლუციას, ტრადიციის ვაჟკაცურად დაძლივას. (იხ. სურ. 1)

მცირეტირაქიანი გახდნენ აგრეთვე „მნათობი“ და „ნიანგი“. თუმცა „ნიანგი“ მხოლოდ ორი კვირის განმავლობაში ჰქონდა ეს ზედნიერება, რადგან მისი ნადავლი „შტეერი“ მესამე კვირაზე ხამულამოდ გაშტერდა და დაღვა სიბერისა გამო. (იხ. სურ. 2) „მნათობის“ რედაქტორსაც ძლიერ უჭირს „შტეერი“ მხარბეჭის გამართვა და მთელი თავისი ანოვანების გამოჩენა. (იხ. სურ. 3).

მისი შემხედვარე დღე ანთაქე (იხ. სურ. 4) დღემდე არ ხდება მცირეტირაქიანი და ფედის ისეთი ტიპის მანქანის გამოშვებას, რომელშიაც ოთხად მოხრა არ დასჭირდება, რადგან მანქანაში თავისუფლად ჩატვის მნიშვნელობაზე ქვემოთ დაბეჭდილი მისი კოლეგის შალვა ღამბაშიძის სურათიც მჭევრმეტყველურად მიუთითებს. (იხ. სურ. 5 — შალვა ღამბაშიძის ავტოპორტრეტი ანუ ავტოც და პორტრეტიც).

ლონდონის თათბირის ინგლის-საფრანგეთ-ამერიკის სახალწლო ემზღემა.



ახალი წელი — ძია სემ, ძველი წელი მიდის!
 — ძია სემი — ასეხხეთ, დაეხმარეთ, ხელში ჩაიგდეთ, არ გაუშვათ!

სარედაქციო კოლეგია: ი. გრიშაშვილი, კარლო კალაძე, შინა ჯაფარიძე, ს. ფაშალიშვილი, გ. აბაშიძე (პ.მ. რედაქტორი).

Тбилиси. Сатирико-юмористический журнал „Нианги“. რედაქციის მისამართი: ლენინის ქ. № 28. ტელ. 8-10-49

ბელმოწ. დასაბ. 1948 წ. 7/1. № 2. შტაბს სახ. პოლიგრაფკომბინატი „კომუნისტი“, ლენინის ქ. № 28. გამოც. № 128 შვ. № 1641 ტირ. 7500 უფ 0:001.